

Teatrid tegid noortele toreda päeva

PÄRNU POST
12.03.15

ESIMENE: järgmine teatripäev toimub juba mõnes teises linnas

Anu Jürisson

Estis ja Pärnus esimest korda aset leidnud koolinoorte teatripäev hõlmas eile üle linna seitset maja, keskpunkt oli Endla teater.

Registreeritud said Endla fuažeest käepaela ja pääsu kümnemesse töötubadesse, kus saadi ainu teatri kooğipooldest, juhendajaiks oma ala praktikud teatritest ja kõrgkoolidest üle Eesti.

Raekojas rääkis näiteks Tallinna linnateatri kunstnik Kustav-Agu Püüman noortele teatrikostüümist, Eesti Kunstiakadeemia õppejõud Keili Retter ja Arthur Arula kõnelesid aga karakteri loomisest kostüümi ja ruumi abil.

"Ma küsin, mida lapsed tahavad, kas kohe õmmelda või joonistada, aga arvan, et räägime hoopis sellest, mismoodi teatrikostüüm sünnib ja võib-olla teatrikostüümi ajaloostki – miks me üldse oleme ennast kostümeerima hakanud. See oli seotud vanade riistustega. Isegi kui primitiivrahvad jooksid muidu paljalt ringi, ehtisid nad tantsuriistusteks ennast alati või värvisid mustrid naha peale," lausus Püüman eile hommikul noori töötuppa oodates.

Klounidena Piip ja Tuut tuntud Toomas Tross ja Haide Männamäe tegid klouni ja visuaalse koomika töötao noortega näitlemise soojendusharjutusi ning püüdsid nende sees taas last üles äratada.

"Katsume neid mängu juurde tagasi saada, sest noored on selles vanuses, et kipuvad mängimist unustama ja arvavad, et on juba täiskasvanud, aga klounidus, millega meie tegeleme, eeldab suure inimese mõlemise unustamist," selletas Männamäe. "Need on spetsiifilised teatrimängud, paneme neid eri situatsioonidesse. Näiteks panakse kaks noort korraga lavale ja üks peab tegema kõik selleks, et tähelepanu endale saada."

Kleebiti vuntse ja varjunukke

Laine Mägi tantsukooli alumises saalis olid meie külastamise ajal lavalise liikumise töötao noored parajasti paaridesse pandud, üks neist pidi mööda pörandat liikuma käsi ja jalgu üles tõstmata ning teine seda liikumist takistama. Ülal saalis näitasid Indrek Sammul ja Rein Oja Eesti dramateatri lavavõitluse asendeid ning jagasid tarkust, kuidas partneriga koostööd tehes vaataja ära petta.

Pärnu kontserdimaja teisel korrusel demonstreerisid Eesti dramateatri töötajad Mare Bachman ja Marit Prult uhkeid parukaid ning kleebisid töötuppa tulnud noortelegi vuntse ja habeme ette.

Jõõpre põhikooli 1. ja 3. klassi lapsed modelleerisid ja konst-

rueerisid samal ajal maja esimesel korrusel nukuteatri muuseumi töötajate näpunäidete järgi kartongist varjuteatrinukke, mille kehaosad saab liigutada.

Muuseumi juhataja Maria Usk märkis, et varjunukkuga mängitakse nii siimi ees kui taga ning võimalik on teha lihtsaid ja keerulisi nukke. Kui on rohkem aega, saab varjunuku ära kaunistada. Nendest nukkudest jääb seinale must vari, kuid neid võib teha värvilistest pleksiklaasist ja saada värvilise varju.

"On isegi valge varju nukk – kui jänese paberist välja lõikad ja läbi augu valgust näitad. Varjuteater on kõige vanem ja lihtsam teatriliik, seal on vaja ainult valgust, eset ja kujutlusvõimet," tõdes Usk.

Endla teatri ühes tagatooas õpetasid kollasteks kassideks kehastunud Vanemuise teatri töötajad tegema mittesöödavatest ja kivistuvatest materjalidest lõputult säilivat butafoorset kooki, mille taig-naks oli vahplast ja glasuur nägi šokolaadikreemi moodi välja, kuid kõhnas hoopis seinavärvile järele.

Käelise tegevuse kõrvalt said noored harjutada kõnelemist, näidendi kirjutamist, helikujunduse ja etendusvalguse loomist ning palju muud.

Lavastus sündis päevaga

Teatri saalis ja töökodades toimetas seltskond gümnaasiuminoori, kes tegi Endla töötajate juhendamisel üheainsa päevaga

praktikas läbi kogu lavastuse valmimisprotsessi: näitemängu esimesest lugemisest, proovidest, rekvisiitide, dekoratsioonide ja kostüümide valimisest kuni reklaamplakate tegemise, grimeerimise ja õhtuse esietenduseni välja. Lavale toodi Taavi Tuuliku lihinäidend "Mõttetu mees".

Lavastajate ja näitlejate truppi vedas Endla loominguiline juht Ingomar Vihmar, kellega koos tehti proovisaalis tööd. Samal ajal vööpasid kunstnikud butafoor Kaido Tornijuhendamisel rohelist pinki kollaseks ja sobitasid Endla peakunstniku Liina Tepandi ning lavameestega mööblit kokku, kostümeerijad otsisid laost sobiva suuruse ja välimusega kingi ning kostüüme.

Asjahakanud teatrikunstnikud seletasid, et neil on vaja vanaaegse väljanägemisega kiikuvat pinki.

Saaliproovideni polnud enam kuigi palju aega, kuid Torn lohus, et see värv kuivabki kohe pärast vööpamist ja ükski näitleja värviseks ei saa.

"Kui teisest otsast lõpetame, siis esimene ots on juba kuivanud ja saame alustada pingi vanaks regemise," kinnitas Torn.

Järgmisena tuli neil teha vanaaegse välimusega märkmik, kust peategelane hakkab luuletust lugema.

Ühtekokku oli neil kõigis töödeks aega veidi üle kolme tun-

ni, mis Torn väitel on täiesti normaalne. Sedagi juhtuvat, et mõni ese läheb lavalt katki ja butafooril tuleb see etenduse vaheajal kiiresti asendada.

Argo Valdmaaga istus suure saali tagaseina akna taga konkus kaks noort, kes pidid mõne tunni-ga kokku panema lava jaoks kahaksa taustapilti. Need pidid asendama suuremat ehitustööd, mis muidu tulnuks dekoratsioonide tarvis ette võtta.

"Videokujunduse algmaterjalid otsisid nad ise internetist – ta-peedi, pildiraami ja nende sisse jumalate pildid. Järgmisena peavad nad tekitama taustapildi abil haigla," avaldas Valdmaa.

Ingomar Vihmar mõõnis, et lavastuse juhendajana ei ole teist valikut, kui vaim peab valmis olema.

"Mina ei ole varem midagi sellist teinud ega usu, et keegi kunagi on seda teinud, ehkki mul ei ole selle kohta andmeid," tõdes ta selle pöörase ettevõtmise kohta.

"Mul on niikuiin väga kiire aeg, ent kui Kaili Viidas ("Teater 1 päevaga" projektijuht – A. J.) pakkus mulle seda lavastust teha, tundus see idee nii põnev. Ma ei usu, et seda kunagi veel proovida saan. Saus katsetamist," avaldas Vihmar.

Eesti etendusasutuste liidu elukutsutud koolinoorte teatripäev toimub järgmisel aastal mõnes teises Eesti teatrilinnas.

Ainus ja viimane etendus anti õhtul kel-

Hom
ühel
sid k
Endl
saali
saan
asus
üles
tööle
lõun
sama
mees
laste
deod
nide,
kost
peap

PÄRNU POST
12.03.15

noortele toreda päeva

PÄRNU POSTIMEES
12.03.15

ev toimub juba mõnes teises linnas

Hommikul kell üheksa kogunesid kooliõpilased Endla suurde saali juhiseid saama, seejärel asus igaüks oma ülesande kallal tööle ja pärastlõunal tehti seal-samas juba meeskonnakaaslaste loodud videodekoratsioonide, grimmi ja kostüümidega peaproovi.

Urmas Luik

esime-

seumi
gi kar-
lle ke-
ia Usk
gitak-
ng või-
erulisi
s, saab
endest
t vari,
plek-
raru.
lukk -
kad ja
jutea-
n teat-
lgust,
s Usk.
s õpe-
hastu-
ad te-
säilitu-
t säili-
taig-
nägi
kuid
le.
s said
t, näi-
nduse
ning

praktikas läbi kogu lavastuse valmistamisprotsessi: näitemängu esimesest lugemisest, proovidest, rekvisiitide, dekoratsioonide ja kostüümide valmistamisest kuni reklaamplakatite tegemise, grimeerimise ja õhtuse esietenduseni välja. Lavale toodi Taavi Tuuliku lühinäidend „Mõttetu mees“.

Lavastajate ja näitlejate truppi vedas Endla loominguline juht Ingomar Vihmar, kellega koos tehti proovisaalis tööd. Samal ajal võõpasid kunstnikud butafoor Kaido Torni juhendamisel rohelist pinki kollaseks ja sobitasid Endla peakunstniku Liina Tepandi ning lavameestega mööblit kokku, kostümeerijad otsisid laost sobiva suuruse ja välimusega kingi ning kostüüme.

Äsjahakanud teatrikunstnikud seletasid, et neil on vaja vanaaegse väljanägemisega kiikuvat pinki.

Saaliproovideni polnud enam kuigi palju aega, kuid Torn lohus, et see varv kuivabki kohe pärast võõpamist ja ükski näitleja värviseks ei saa.

“Kui teisest otsast lõpetame, siis esimene ots on juba kuivanud ja saame alustada pingi vanaks tegemisega,” kinnitas Torn.

Järgmisena tuli neil teha vanaaegse välimusega märkmik, kust peategelane hakkab luuletist lugema.

Ühtekokku oli neil kõigiks töödeks aega veidi üle kolme tun-

ni, mis Torni väitel on täiesti normaalne. Sedagi juhtuvat, et mõni ese läheb laval katki ja butafooril tuleb see etenduse vaheajal kiiresti asendada.

Argo Valdmaaga istus suure saali tagaseina akna taga konkus kaks noort, kes pidid mõne tunni-ga kokku panema lava jaoks kaheksa taustapilti. Need pidid asendama suuremat ehitusrööd, mis muiktu tulnuks dekoratsioonide tarvis ette võtta.

“Videokujunduse algmaterjalid otsisid nad ise internetist – ta-peedi, pildiraami ja nende sisse jumalate pildid. Järgmisena peavad nad tekitama taustapildi abil haigla,” avaldas Valdmaa.

Ingomar Vihmar mõõnis, et lavastuse juhendajana ei ole teist valikut, kui vaim peab valmis olema.

“Mina ei ole varem midagi sellist teinud ega usu, et keegi kunagi on seda teinud, ehkki mul ei ole selle kohta andmeid,” tões ta selle pöörase ettevõtmise kohta.

“Mul on nüüknii väga kiire aeg, ent kui Kaili Viidas (“Teater 1 päevaga” projektijuht – A. J.) pakkus mulle seda lavastust teha, tundus see idee nii põnev. Ma ei usu, et seda kunagi veel proovida saan. Tasus katsetamist,” avaldas Vihmar.

Eesti etendusasutuste liidu elukutsutud koolinoorte teatripäev toimub järgmisel aastal mõnes teises Eesti teatrilinnas.

Ainus ja viimane etendus anti õhtul kel

